

Рецензия за дисертацията на Михаел Пилявски/ Michael Pilyavsky

На тема: *ФИЛОСОФСКИ АСПЕКТИ И РАЗВИТИЕ НА ПРАВОТО НА МЪЛЧАНИЕ В ИЗРАЕЛ.*

Рецензент: Проф.Дфн.Стефан Пенев – ИФС – БАН.

1.Основание. Заповед на Ректора на ЮЗУ- 1435 от 26.06.2026 г. за назначаване на НЖ по защита на дисертацията на Михаел Пилявски за придобиване на Общобразователната и научна степен Доктор по научно направление – Философия, Хуманитарни науки, 2.3

2. Данни за докторантурата, дисертацията, автореферата и публикациите:

- Михаел Пилявски е юрист по образование и действащ адвокат от Нетания-Израел. Има бакалавърска и магистърска степен. Той е и докторант на самостоятелна подготовка в катедра „Философски и политически науки” във философски ф-т - ЮЗУ „Неофит Рилски”. Научен ръководител/Консултант е доц. д-р Ива Манова. Докторантът владее отлично английски, руски език и иврит.

- Дисертацията има обем от 160 страници и се състои от Увод, 4 глави, Заключение, Библиография, самооценка на приносите. За разработването на дисертацията библиографията обхваща 161 заглавия на два езика (английски и иврит).

- Авторефератът - на английски и български езици е с обем 40 стр. Вярно, точно и според изискванията представя дисертационния труд. Завършва със самооценка на приносите, Насоки за бъдещи изследвания и Списък с изискуемите публикации от ЗРАСРБ за защитата и регистрацията на дипломата в НАЦИД. Те са по темата на дисертацията.

-Докторантът отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и Правилника на ЮЗУ. Не съм установил плагиатство. Нямам конфликт на интереси с автора.

- Научни приноси:

3. Оценка на качествата на дисертационния текст:

- Още в **Увода** авторът с основание представя основната си теза, предмета, целите и задачите на изследването, както и методологията си. Той започва с определяне на полето на изследователския проблем, състоянието на изследванията и актуалността на проблема.

- **Обект и предмет** на дисертацията. Кандидатът за Доктор предлага за първи път в научната литература философско-политологичен анализ на съдебни решения и правни текстове (създадени от съдии и университетски преподаватели по право) относно правото на мълчание при полицейски разпити. В държавата Израел съдебната практика води до превръщането на правата на човека в конституционни права, като това се анализира в систематичен философски контекст. Обект на изследването е Правната рамка и практиката по защита на правата на човека в Израел, както и тяхната теоретична основа. Предмет на изследването е процесът, чрез който правото на мълчание се утвърждава като конституционно право.

- **Цел и задачи** на изследването: Авторът се стреми и успява да покаже, че решенията на израелските съдии са в съответствие с философските теории в областта на правото и политическата философия. Това съответствие може да послужи като научна обосновка на тезата, че философските теории могат да бъдат методологически и съдържателно съотнесени към анализа на съдебната практика в Израел, главно на Върховния съд. Конкретни задачи на Михаел Пилявски са «конституционната революция», основана на два основни закона, касаещи «Човешкото достойнство и свобода» и «Свобода на професията» - например правото срещу самоинкриминиране в Израел, тайната, мълчанието и недопустимостта на доказателства, събрани в нарушение на Основния закон: Човешко достойнство и свобода. Анализира се съдебната практика на израелските съдилища с цел да се даде отговор на въпроса: дали съществува съответствие между тези решения и теоретични концепции като: правата на гражданите в демокрацията, естествените права, универсалността на основните права, Всеобщата декларация за правата на човека и индивидуалните права и свободи, признати от нея. Важна задача е да се реконструират философските теории, положили основите на дискурса за права на човека през XX в., което прави възможно последвалото изработване на Всеобщата декларация за правата на човека.

- **Методологията** му включва качествен анализ на съдебните решения, анализ и история на законодателството, систематика на данните, исторически подход и философски синтез. Методологията му предполага да има и

ограничения или рамки на изследването в пределите само на текстовия анализ.

- Още в **Историческия Увод** е показано как след създаването на държавата Израел през 1948 се развива правната система. Напр., през 1992 г. два Основни закона - За човешкото достойнство и свобода & Свобода на професията - придават конституционна валидност на идеята за правата на човека в Израел. В научната литература са обозначавани като „конституционна революция“. Добавям, че с източник The Times of Israel, от 13 юли 2026 г. стана известно и това, че „Кнесетът приема квази-конституционен основен закон, обявяващ изучаването на Тората за основополагаща ценност на Израел.”

- **Глава първа - I** от дисертацията започва с анализ на израелското законодателство и е посветена на Основния закон: Човешко достойнство и свобода и на „конституционната революция“ в Израел. Основателно е отбелязано, че дори в страни с официална конституция наред с нея може да има закони, които да са част от конституционното право. Сравнени са писаната Конституция на САЩ с основните закони във Великобритания и Германия, смятани за конституционно право. Прилагането на Израелският основен закон: Човешко достойнство и свобода в практиката на съдилищата се утвърждават правото на мълчание, като го определят като неразривно свързано със съществуването на всяко лице като свободен и автономен субект, притежаващ свободна воля и свободен избор. Това касае не само човешките права, но и предпазва от незаконна намеса на държавата в личните дела. Несъмнено е правното влияние на бившата метрополия или Британската империя над територията Палестина до 1947 г. След конституционните реформи от 80-те и особено през 90-те години на XX век Върховният съд продължава да бъде мощен инструмент за формиране на образа на държавата като такава, чиито граждани са защитени от държавен произвол. Същевременно съдийската колегия проявява активност, стимулирана от адвокатското съсловие и учените, за да може да прилага творчески законите и да дава принос в развитието на правото. Важно е да се отбележи, че израелският Кнесет е предоставил на двата основни закона статут на мета-закони с конституционна тежест в една либерално-демократична страна и правова

система, което се подразбира от текстове, касаещи това „че Държавата Израел е еврейска и демократична държава”.

- Преминавайки от **първа** към *теоретичната* **Втора глава, нека акцентирам** и върху факта, че Израел не е млада, а е древна държава. За съществуването на държавата за пръв път се споменава в паметна хроника на фараон Мернептах, син на Рамзес II, с неговата прочутата стела от 1208 г. пр. н.е., в която ясно е описано как „Покорих Израел в земята Ханаан. Оставих ги без наследници и им наложих данък“. А това доказва, че още в края на XIII в. пр.н.е. Израел вече е съществувал! В действителност Erec Israel се превръща в Държава на Духа още след Shemot/ Изхода/ & Devarim /Второзаконие/, когато воден от великия Moshe /Моисей /израелският народ между XIV и X в. пр.н.е. съедини морал и право в Tora/ Петокнижието на Библията/ в 613 Божии Заповеди. От тях 248 са позитивни, 365 забранителни и 10 са основни. Законодателната дейност се развива и творчески се прилага още през X век пр.н.е. от David – melek Israel (цар Давид, който преди 3000 години направи Erushalaym столица на Erec Israel) & Shlomo (Salomon)-строителят на Beyt Amikdash и съдията. Те са автори и на книги от Tanach – Псалми/Tehilim/ и Притчи, Еклисиаст, Песен на песните, Премъдрост Соломонова. По-късно през VI в. пр.н.е. - Цар Йоаким/ пленен от вавилонците/ е продължител на религиозната реформа. Същественото съдържание от Tora & Tanach влезе в Римското и по-нататък в международното право. По този начин парадигмата на голяма част от човешка цивилизация се измени в посока към монотеизъм, общовалидни закон и морал, баланс между личността и държавата, диалектично единство на религия и общество. И така: **Глава 2** е посветена на: *Принципите на конституционализма и теорията за естествените права, разработена от просвещенските мислители*. Тук М.Пиявски дефинира основни понятия като принципите на конституционализма и теорията за естествените права, разработена от мислителите на Просвещението. Акцентът е върху Просвещението като интелектуално движение и общите черти на рационализма като основа на живота. Теокрацията и монархично-аристократичните форми на управление постепенно се заменят с републики,

вярата в църквата се измества от здравия разум и дори от здрав прагматизъм. Философията се освобождава от теологията и се допълва от естествените науки и научни методи. В самата философия емпиричният метод на Фр. Бейкън и скептическият рационализъм на Р.Декарт вземат връх. Те са последвани логически от „Опит върху човешкия разум“ на Джон Лок, където човешкият ум се определя като „*tabula rasa*“ или чиста дъска, върху която опитът пише. Още по-голямо развитие намираме в съчиненията на Дейвид Хюм в края на XVIII век, където скептицизмът преминава в агностицизъм. С трактата „Левиатан“ Томас Хобс въвежда модерната идея за социалния договор. Сто години по-късно Жан-Жак Русо утвърждава концепцията за естествените права, като подчертава, че те включват не само правото на живот, свобода и собственост, но и правото на участие в политическия процес и право на мнение относно законите. Английският мислител Джон Лок, известен като „баща на либерализма“, защитава идеята за естественото право на живот, свобода и собственост на всеки човек. Дейвид Хюм и мислители от шотландското Просвещение като Фъргюсън, Милър и Робъртсън развиват новата „наука за човека“, която включва научния анализ на човешкото поведение в контекста на социалните сили. А с това се поставя началото на социологията. **Приемам авторската интерпретация**, но нека отбележим, че **има и друга възможна оценка на Просвещението**: В двете си Феноменологии на духа Хегел показва, че разсъдъчното мислене и емпиризмът на Просвещението не успяват да преодолеят интуитивизма и образното мислене на религията, макар че и’ се противопоставят. Вместо философски категории, научни понятия и нестандартна логика те водят към разсъдъчност и прагматизма на полезните знания. В същност диалектическото мислене, полагането, снемането и синтезът на понятия при акумулиране на идеи и разумното обяснение на света, човека и обществото тепърва предстоят през XIX век.

- **Глава 3-та** разглежда съвременните философски теории и по-специално дискурсът за правата на човека, който се развива през XX век. Тук се включват гражданските права, касаещи всяка личност, общата свобода, специалните свободи, оправдано ли е конкретното нарушаване на правата. Човешката

личност се защитава процесуално чрез законови забрани за неоправдано нарушаване и чрез ограничаване на правомощията на законодателя да ги ограничава. Върховенството на закона пък трябва да се основава на подходяща форма на държавно управление. Това е закрепено и в приетата от ООН Всеобщата декларация за правата на човека. М. Пилявски не пропуска и анализа на правото на мълчание при процесуални и следствени действия.

- Именно в **Глава 4** той показва как *правото на мълчание се превръща в конституционно право в Израел – през анализа на решенията на израелските съдилища*. Тук се разглеждат и анализират следните теми: Право против самоинкриминиране; Задължението на Израелската полиция да уведоми заподозрения за правото му на мълчание; Тайна и запазване на мълчание по отношение на предоставянето на документи според Основния закон; Недопустимост на доказателства, събрани в нарушение на принципите на Основния закон. Пропускайки разгледаните законови позовавания и правни казуси, нека отбележим, че запазването на човешкото достойнство и свобода не би могло да се реализира в ущърб на правата, свободата и достойнството на всички останали граждани, нито в ущърб на националната сигурност на държава на Духа, каквато несъмнено е **מדינת ישראל**.

- В **Заключението** си (за мен вече) Доктор Михаел Пилявски ясно декларира: „Върховният съд на Израел е успял с помощта на Основния закон: Човешко достойнство и свобода, който утвърждава в израелското право принципи като защита на живота и свободата на личността, да издигне правото на мълчание и неприлагането на самоинкриминиращи действия до нивото на конституционно право, произтичащо от Основен закон. Това означава, че нарушаването на конституционното право предоставя на съда възможност да отхвърля доказателства, събрани при грубо нарушение на човешкото достойнство. Отхвърлянето на доказателства символизира социалната цена, която израелското общество е готово да плати, за да запази защитената конституционна ценност” на човешките права и лична свобода.

4. Приноси на дисертационния труд: Приемам всички приноси самооценки на автора, относно: 1. Практическо приложение на философски теории от страна на съдилищата - философската теория за човешките права

може да се прилага на практика чрез съдебни решения; 2. Как съдът може практически да създаде конституция: Съдилищата могат да превърнат дадено човешко право в конституционно чрез съдебни решения и тълкования и прецеденти; 3. Развитие на правото на мълчание в Израел - правото на мълчание се развива и установява като конституционно право в контекста на правна система, лишена от конституция. *Бележка:* Би могъл да се добави и принос, че успешно е демонстрирано как решенията на израелските съдилища по темата се съгласуват с различни философски теории и с идеи, които са залегнали в определени философски системи.

5. Бележки и препоръки: Ще е полезно, ако авторът след преработка издаде дисертацията си на английски език или иврит. Текстът би се усъвършенствал и ако той развие някои идеи от рецензиите на Н.Ж., както и ако следва собствената си препоръка – да се разшири изследването до правото и съдебната практика и връзката им с философски идеи в другите страни. А също, че може да се покаже как процесуалната практика на съвременните израелски съдии продължава хилядолетната традиция на съдиите от *Tanah* (*תנ"ך*), които творчески са прилагали 613 принципа на *משנה* (Моисей), записани в *תורה* (*Torah*).

6. Заключение: Дисертацията е както професионална, така и написана с вдъхновение. Убедено гласувам **ДА СЕ ПРИСЪДИ** общообразователната и научна степен **ДОКТОР** на **Михаел Пилявски** / Michael Pilyavsky/.

18.09.2026 / 5787/

Рецензент: *Проф.Дфн.Ст.Пенов:*

Email - служ.(stefan.penov@ips.bas.bg)

(stevesal5717@gmail.com)

Review of the dissertation by Michael Pilyavsky

- Title: ***Philosophical Aspects and Development of the Right to Silence in Israel***

- Reviewer: Prof. Stefan Penov, D.Sc. (Philosophy) – Institute of Philosophy and Sociology, Bulgarian Academy of Sciences (BAS)

1. Basis. Order No. 1435 of the Rector of SWU, dated June 26, 2026, appointing the Scientific Jury for the defense of the dissertation by Mihael Pilyavski for the acquisition of the educational and scientific degree of Doctor in the scientific field of Philosophy (Humanities, 2.3).

2. Information regarding the doctoral studies, dissertation, abstract, and publications:

- Mihael Pilyavski is a lawyer by training and a practicing attorney from Netanya, Israel. He holds both Bachelor's and Master's degrees. He is also a doctoral candidate pursuing independent study at the Department of Philosophical and Political Sciences within the Faculty of Philosophy at South-West University "Neofit Rilski." His academic supervisor/consultant is Assoc. Prof. Iva Manova, PhD. The doctoral candidate has an excellent command of English, Russian, and Hebrew.

- The dissertation is 160 pages long and comprises an Introduction, four chapters, a Conclusion, a Bibliography, and a self-assessment of contributions. The bibliography for the dissertation includes 161 titles in two languages (English and Hebrew).

- The abstract—available in both English and Bulgarian—spans 40 standard pages. It presents the dissertation accurately, precisely, and in accordance with requirements. It concludes with a self-assessment of contributions, directions for future research, and a list of publications required by the *Act on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria* for the defense and registration of the degree with NACID; these publications pertain to the dissertation topic.

- The doctoral candidate meets the requirements of the Laws and the regulations of South-West University. - I have not found any plagiarism. I have no conflict of interest with the author.

- Scientific contributions:

3. Evaluation of the qualities of the dissertation text:

- Right from the **Introduction**, the author rightly presents the main thesis, the subject, the aims and objectives of the study, as well as the methodology. He begins by defining the scope of the research problem, the state of existing research, and the relevance of the issue.

- **Object and subject of the dissertation.** For the first time in academic literature, the doctoral candidate offers a philosophical and political-science analysis of judicial decisions and legal texts (authored by judges and law professors) concerning the right to remain silent during police interrogations. In Israel, judicial practice has led to the elevation of human rights to the status of constitutional rights—a process analyzed here within a systematic philosophical context. The object of the study is the legal framework and practice regarding human rights protection in Israel, as well as their theoretical foundation. The subject of the study is the process by which the right to remain silent has become established as a constitutional right.

- **Aim and objectives of the study:** The author seeks and succeeds in showing that the decisions of Israeli judges are in accordance with philosophical theories in the field of law and political philosophy. This correspondence can serve as a scientific justification for the thesis that philosophic theories can be methodologically and substantively related to the analysis of judicial practice in Israel, mainly the Supreme Court. Michael Pilyavski's specific tasks are the "constitutional revolution" based on two basic laws concerning "Human dignity and freedom" and "Freedom of the profession" - for example, the right against self-incrimination in Israel, secrecy, torture and the inadmissibility of evidence collected in violation of the Basic Law: Human Dignity and Freedom.

The judicial practice of the Israeli courts is analyzed in order to answer the question: whether there is a correspondence between these decisions and theoretical concepts such as: the rights of citizens in democracy, natural rights, the universality of fundamental rights, the Universal Declaration of Human Rights and the individual rights and freedoms recognized by it. An important task is to reconstruct the philosophical theories that laid the foundations of the discourse on human rights in the 20th century, which makes possible the subsequent drafting of the Universal Declaration of Human Rights. - His **methodology** encompasses a qualitative analysis of court rulings, an analysis and history of the legislation, data systematization, a historical approach, and a philosophical synthesis. The methodology also entails certain limitations or parameters, confining the research to the scope of textual analysis.

- **The Historical Introduction** outlines the development of the legal system following the establishment of the State of Israel in 1948. For instance, in 1992, two Basic Laws—*Human Dignity and Liberty* and *Freedom of Occupation*—gave constitutional force to the concept of human rights in Israel; in academic literature, this development has been termed a "constitutional revolution." Furthermore, a report by *The Times of Israel* dated July 13, 2026, revealed that the Knesset had passed a quasi-constitutional Basic Law declaring the study of the Torah as a fundamental value of Israel.

- **Chapter I** of the dissertation begins with an analysis of **Israeli legislation** and focuses on the **Basic Law: Human Dignity and Liberty**, as well as the "constitutional revolution" in Israel. It is rightly noted that even in countries with a formal constitution, there may coexist laws that form part of constitutional law. A comparison is drawn between the written Constitution of the United States and the fundamental laws of Great Britain and Germany, which are regarded as constitutional law. Through the application of the Israeli Basic Law: Human Dignity and Liberty in judicial practice, the right to silence has been affirmed; it is defined as inextricably linked to the existence of every individual as a free and autonomous subject possessing free will and the power of free choice. This concerns not only human rights but also serves as a safeguard against unlawful state interference in personal affairs. The legal influence of the former colonial power—the British Empire—on the territory of Palestine prior to 1947 is undeniable. Following the constitutional reforms of the 1980s and, more notably, the 1990s, the Supreme Court has continued to serve as a powerful instrument in shaping the state's image as one where citizens are protected against arbitrary state action. At the same time, the judiciary—encouraged by the legal profession and scholars—demonstrates an active approach, creatively applying the law and contributing to legal development. It is important to note that the Israeli Knesset has accorded the two Basic Laws the status of meta-laws possessing constitutional weight within a liberal-democratic country and legal system—a status implied by provisions stating that "the State of Israel is a Jewish and democratic state."

- Moving from the first chapter to the theoretical second, let us highlight the fact that Israel is not a young state, but an ancient one. The state's existence is first mentioned in a commemorative chronicle of Pharaoh Merneptah, son of Ramses II—specifically on his famous stele from 1208 BCE—which clearly describes how he "subdued Israel in the land of Canaan," leaving them "without heirs" and imposing a tribute upon them. This proves that Israel already existed as early as the late 13th century BCE! In reality, *Eretz Yisrael* (the Land of Israel) became a "State of the Spirit" following the events of *Shemot* (Exodus) and *Devarim* (Deuteronomy); led by the great Moshe (Moses) between the 14th and 10th centuries BCE, the Israelite people united morality and law within the Torah (the Pentateuch) in the form of 613 Divine Commandments. Of these, 248 are positive injunctions, 365 are prohibitions, and 10 are fundamental. Legislative activity was already

being developed and creatively applied as early as the 10th century BCE by David—Melech Yisrael (King David, who 3000 years ago made Jerusalem the capital of Eretz Yisrael)—and Shlomo (Solomon)—the builder of the Beit HaMikdash and the judge. They are also the authors of books within the Tanakh: Psalms (Tehillim), Proverbs, Ecclesiastes, the Song of Songs, and the Wisdom of Solomon. Later, in the 6th century BCE, King Jehoiakim (who was taken captive by the Babylonians) continued this religious reform. The essential content of the Torah and Tanakh found its way into Roman law and, subsequently, into international law. In this manner, the paradigm of a significant part of human civilization shifted toward monotheism, universally applicable law and morality, a balance between the individual.

- Thus, **Chapter 2** is dedicated to the principles of constitutionalism and the theory of natural rights developed by Enlightenment thinkers. Here, M. Pilyavski defines key concepts such as the principles of constitutionalism and the theory of natural rights formulated by thinkers of the Enlightenment. The focus is on the Enlightenment as an intellectual movement and on the common features of rationalism as a foundation for life. Theocracy and monarchical-aristocratic forms of government are gradually replaced by republics, while faith in the Church gives way to common sense and even sound pragmatism. Philosophy breaks free from theology and is complemented by the natural sciences and scientific methods. Within philosophy itself, the empirical method of Francis Bacon and the skeptical rationalism of René Descartes gain the upper hand. These are logically followed by John Locke's **An Essay Concerning Human Understanding**, in which the human mind is defined as a **tabula rasa**—a blank slate upon which experience writes. Further development is found in the works of David Hume in the late 18th century, where skepticism evolves into agnosticism. With his treatise **Leviathan**, Thomas Hobbes introduces the modern idea of the social contract. A century later, Jean-Jacques Rousseau affirms the concept of natural rights, emphasizing that they encompass not only the right to life, liberty, and property but also the right to participate in the political process and the right to express an opinion on the laws. The English thinker John Locke, known as the "father of liberalism," championed the idea of every individual's natural right to life, liberty, and property. David Hume and thinkers of the Scottish Enlightenment—such as Ferguson, Millar, and Robertson—developed a new "science of man," which incorporated a scientific analysis of human behavior within the context of social forces; this marked the inception of sociology. While I accept the author's interpretation, it is worth noting that there is another possible assessment of the Enlightenment: in his "Phenomenology of Spirit", Hegel demonstrates that the Enlightenment's discursive reasoning and empiricism failed to overcome the intuitivism and imagery-based thinking of religion, even though they stood in opposition to it. Instead of philosophical categories, scientific concepts, and non-standard logic, they led to a mode of reasoning characterized by mere intellect and the pragmatism of useful knowledge. In reality, dialectical thinking—along with the positing, sublation, and synthesis of concepts involved in the accumulation of ideas and the rational explanation of the world, humanity, and society—was yet to come.

- Chapter 3 examines contemporary philosophical theories, particularly the discourse on human rights that evolved during the 20th century. This encompasses civil rights pertaining to every individual, general liberty, specific freedoms, and the question of whether a particular infringement of rights is justified. Procedural protection of the individual is ensured through legal prohibitions against unjustified violations and by limiting the legislature's authority to restrict these rights. Furthermore, the rule of law must be grounded in an appropriate form of government—a principle enshrined in the UN Universal Declaration of Human Rights. M. Pilyavski also analyzes the right to remain silent during procedural and investigative actions.

- It is precisely in Chapter 4 that the author demonstrates—through an analysis of Israeli court rulings—how the right to remain silent evolved into a constitutional right in Israel. The following topics are examined and analyzed here: the privilege against self-incrimination; the Israeli police's obligation to inform a suspect of their right to remain silent; confidentiality and the right to remain silent regarding the production of documents under the Basic Law; and the inadmissibility of evidence obtained in violation of the principles of the Basic Law. Setting aside the specific statutory references and legal cases discussed, it is worth noting that the preservation of human dignity and liberty cannot be achieved at the expense of the rights, freedoms, and dignity of all other citizens, nor at the expense of the national security of a "State of the Spirit"—which the State of Israel (*מדינת ישראל*) undoubtedly is.

- In his **Conclusion**, Dr. Michael Pilyavsky clearly states: The Supreme Court of Israel has succeeded—with the aid of the Basic Law: Human Dignity and Liberty, which enshrines in Israeli law principles such as the protection of life and personal liberty—in elevating the right to silence and the immunity against self-incrimination to the level of a constitutional right derived from the Basic Law. This means that a violation of this constitutional right empowers the court to exclude evidence obtained through a gross violation of human dignity. The exclusion of evidence symbolizes the social cost Israeli society is willing to pay to uphold the protected constitutional value of human rights and personal liberty.

- **4. Contributions** of the dissertation: I accept all of the author's self-assessments regarding the contributions, specifically: 1. The practical application of philosophical theories by the courts—the philosophical theory of human rights can be applied in practice through judicial decisions; 2. How the court can practically create a constitution—courts can transform a human right into a constitutional right through judicial decisions, interpretations, and precedents; 3. The development of the right to silence in Israel—the right to silence has evolved and become established as a constitutional right within the context of a legal system lacking a formal constitution. Note: A further contribution could be cited—namely, the successful demonstration of how Israeli court rulings on this subject align with various philosophical theories and ideas embedded in specific philosophical systems.

- **5. Notes and recommendations:** It would be beneficial if, following revisions, the author were to publish the dissertation in English or Hebrew. The text would be further improved if he were to develop certain ideas from Scientific Jury's reviews and follow his own recommendation—namely, to expand the study to include the law and judicial practice—as well as their connection to philosophical ideas—in other countries. Furthermore, he could demonstrate how the procedural practice of contemporary Israeli judges continues the millennia-old tradition of the judges of the *Tanakh* (התנ"ך), who creatively applied the 613 principles of Moses (משה) recorded in the Torah (תורה).

- **6. Conclusion:** The dissertation is both professional and written with inspiration. I convincingly **vote to award the academic and scientific degree of Doctor to Michael Pilyavsky.**

18.09.2026 / 5787/

Reviewer: Professor *St. Penov*, Ph.D. & D.Sc. :

Email – Work (stefan.penov@ips.bas.bg)

& (stevesal5717@gmail.com)